

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ.

Μεταξὺ τῶν φρικωδέστερων ἅμα δὲ καὶ περιεργότερων πειραμάτων, τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων θαυματουργῶν παριστωμένων ἐν τοῖς κατὰ τὴν Εὐρώπην θεάτροις, τάσσεται τὸ τοῦ πυρός, περὶ τοῦ ὁποίου φέρε εἰπώμεν ὀλίγα τινά. Καὶ πολλοὶ μὲν βυθίζοντες τὰς χεῖρας εἰς χύτρας, ἐν αἷς βράζουσι μέταλλα, ἀνέλκουσιν ἐκ τούτων χωρὶς νὰ δεῖξωσιν ὅτι αἰσθάνονται ὀδύνην· ἄλλοι δὲ τολμηρότεροι τρέχουσι γυμνόποδες ἐπὶ πεφυρακτωμένου σιδήρου, οὔτινος ἡ θερμότης εἶναι 3—4,000 βαθμῶν, σχίζουσι μὲ τὰς χεῖρας τὸν ἐκ κλιβάνου ἐκρέοντα σίδηρον, ἢ ἐπιθέτουσιν εἰς τοὺς βραχίονας, τὰς κνήμας, τὰς παρειὰς καὶ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν πεφυρακτωμένας βράβδους σιδήρου.

Εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν ἐπικινδύνων τούτων πειραμάτων πολλοὶ πολλάκις ἐπιστήμονες ἠσχολήθησαν λέγοντες δὲ ἡμεῖς ὀλίγα περὶ αὐτῶν ἐκ τῶν παρατηρήσεων διασήμεων φυσικῶν, ἀξιοῦμεν νὰ εὐχριστήσωμεν μόνην τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν· διότι ἡ δοκιμασία εἶναι τοσοῦτον ἐπικινδυνος, ὥστε ἐὰν ὁ δοκιμάζων δὲν περιττειχισθῇ οὕτως εἰπεῖν καὶ διὰ τῶν ἐλαχίστων προφυλάξεων, γίνεται ἐν ἀκαρεῖ παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ἐὰν οἱ δάκτυλοι τῆς χειρὸς βραχῶσιν ἐντὸς ὕδατος, καὶ βραχέντες βυθισθῶσιν εἰς τακέντα μόλυβδον, αἰσθάνεται τις ἀπλῶς θερμότητα ζέοντος ὕδατος. Ἐὰν δὲ βραχῶσιν ἐντὸς οἴνοπνεύματος αἰσθάνεται μάλιστα ψυχρός· σχεδὸν δὲ οὐδεμίαν θερμότητα αἰσθάνεται ἐὰν οἱ δάκτυλοι βραχῶσιν ἐντὸς μίγματος ἐξ οἴνοπνεύματος καὶ αἰθέρος. Ἀλλ' ἵνα μὴ πάθωσι διόλου οἱ δάκτυλοι ἐμβραπτόμενοι εἰς τὸν τακέντα μόλυβδον, ὀφείλει ὁ ἐκτελῶν τὸ πείραμα ν' ἀποσύρῃ πρὸ τῆς ἐμβάψεως ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μολύβδου, τὴν ὑπὸ τῆς τήξεως σχηματισθεῖσαν σκωρίαν· καὶ τότε δύναται νὰ ἐμβάψῃ θαρραλέως τοὺς ἤδη βραχέντας δακτύλους. Ἐὰν δὲ τις θέλῃ νὰ ἐκβάλλῃ τὸν τακέντα σίδηρον διὰ τῆς χειρὸς ἐκ τῆς διαπύρου χύτρας, ἢ νὰ διασχίσῃ μὲ τὴν χεῖρα τὸν ἐκ τοῦ κλιβάνου ἐκρέοντα σίδηρον, ἔχοντος, ὡς εἰπομεν, τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων χιλιάδων βαθμῶν θερμότητα, ὀφείλει νὰ τρίψῃ τὴν χεῖρα μετὰ ξηροῦ σάπωνος, ἕως οὗ κατασταθῇ ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς ὀμαλωτάτη, καὶ νὰ βρέξῃ αὐτὴν μετὰ διαλύματος ἀμμωνιακοῦ ἁλατος κεκορεσμένου ὑπὸ θεϊκῶδους ἐξέως, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ μετὰ ψυχροῦ ὕδατος.

Πρὸ πάντων ὁμῶς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὁ θαυματουργὸς ἀτρόμητος καὶ εἰς ἄκρον τολμητικός· πεποιθήσιν δὲ ἔχων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν νὰ ἐμβάψῃ τὴν προετοιμασθεῖσαν χεῖρα μετὰ μετρίως ταχύτητος εἰς τὸν ζέοντα σίδηρον.

Ξ. ΑΛΛΑΞΕΡΕΡ

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ.

Λ Σ Μ Α Τ Ι Α.

Ἡ πρώτη Ἀπριλίου 1863.

[Ἡμέρα καθ' ἣν ἐμάθομεν τηλεγραφικῶς τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως ἐκλογὴν Γεωργίου τοῦ Α'.]

*Δὲν ἦτο ἄκουσμα πλαστὸν τῆς πρώτης Ἀπριλίου,
Δὲν ἦτο τηλεγράφημα καὶ τοῦτο ὁμοιάζον
Τὰ ὄσα τῶν διπλωματῶν ὁ κάλαμος, χλευάζων
Τὰς τόσας προσδοκίας μας, νὰ διαδίδ' ἤξιον
Ἀλλ' ἦτο ἄχθος ὕψους καὶ ἄλγους ἐγκαρδίου
Καὶ φῶνημα παρήγορον λαῶ ὅστις βασιτάζων
Τῆς δόξης του τὸ ἔρεισμα νὰ πέσῃ πλησιάζων,
Ἄνευρε νέον στήριγμα τοῦ εὐγενοῦς κτιρίου.*

*Πατρὶς φιλόττη, σήμερον ὑπάρχεις φαιδροτέρα,
Ἐλπίζουσα ὅτι τιμὴν θὰ σὲ περικτοίησῃ
Ὁ ἀναξ' ὅν ἐξέλεξες καὶ θέλεις ἐνθρονίσει.*

*Δαμπρὰ, ὦ νῆς ἡγεμῶν θὰ ἀνατείλῃ ἡμέρα,
Καθ' ἣν ἡ νέα κ' εὐγενῆς πατρὶς σου θέλει λύσει
Καὶ τὴν δεσμίαν χεῖρά της διὰ νὰ σ' εὐλογήσῃ!*

Μάρτσεστερ, 4 Ἀπριλίου 1863.

Ἡ ἕκτη Ἰουνίου 1863.

[Ἡμέρα τῆς ἐπισήμου παραδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος ὑπὸ Γεωργίου Α'. Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.]

ΤΩ Κ. ΚΑΝΑΡΗ.

*Εἰς ταύτην τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν σου δικαίως
«Νῦν ἀπολάβεις, Δίεσποτα, τὸν δοῦλόμ σου,» ἐφώνεις
Ἐνώπιον τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ ἔθνους βασιλέως
Ἡ γηραιὰ καρδιά σου ἐσκήρτα· εὐδαιμόνεις.*

*Ὅποταν πίπτῃ ἐνδοξος μαχόμενος γενναίως
Ἵπὲρ πατρίδος, εὐτυχῆς ὁ ἦρας. Ἵπὸ μόνης
Θείας χειρὸς διασωθεὶς ἐπέζησες τὸ κλέος
Μὲ μῦζόν τι εὐτόχημα, Καράρη, συνενόεις.*

*Ἡ χεῖρ σου νῆα τῶν ἐχθρῶν τοὺς στόλους ἐκυρπόλει,
Κ' ἡ ἀνεγειρομένη σου Πατρὶς ἐκ τῆς δουλείας
Σ' ἠλόγει, ταῦτα ἐμπλεε ἀρχαϊκῆς ἀνδρίας!*

*Ἵπὸ τοῦ γῆρωσ ἐτρεμεν ἡ χεῖρ σου, ἀλλὰ ὅλη
Ἦν ἡ ψυχὴ σου ἐνθερμος, τῆς νέας βασιλείας
Τὸ στέμμα δε' ἐπρόσφερες τῷ Τέκνῳ τῆς Δαρίας.
8 Ἰουνίου, 1863.*

Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.